

Янтра омайно лакатуши и не се е удивлявалъ на чаровната гледка отъ Бейската кория — само той не може да почувствува омаята, която се крие въ онова поетично кѫтче при Гиранъ. (Гледай фиг. 5б на стр. 153).

Лѣсковецъ е родно място и на другъ литераторъ и поетъ — Ник. Д. Козлевъ (1824—1902 г.) онзи възторженъ нашъ епикъ, който въ звучни строфи възпѣ въ една възвишена поема легендитѣ и подвизите на националния лѣсковски герой Хайдутъ Сидеръ, прославенъ и въ

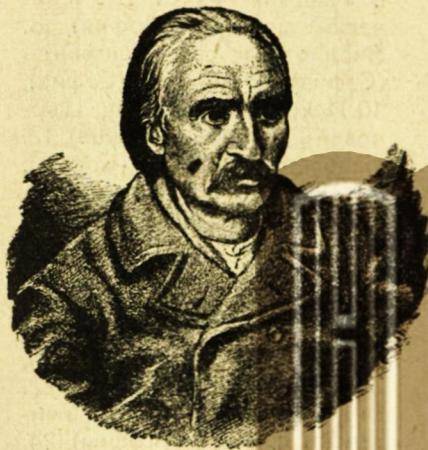
далечната околностъ, като силенъ и непобедимъ юнакъ, съ още по-яки биволи, съ който срещалъ и покосилъ турския разбойникъ — Черъ арапа. Съ временикъ и свидетел на страданията, които сж изживели българитѣ подъ ятагана на страшния турски разбойникъ, както и легендитѣ за сила на юначния хайдутъ Сидера, който е билъ и цѣло стравилище за турцитѣ — сж били предметъ на една крайно изискана художествена творба по народенъ мотивъ, чиято сила е до-

била широка известностъ

и приемъ у българскитѣ читатели въ миналото и днесъ служи като образецъ на художествено постижение въ учебниците за нашите гимназии. Писана твърде отдавна, въ 1866 година, тая поема на Козлевъ не е загубила и днесъ нищо отъ своята поетичностъ и сила. Друга негова работа е книгата — „Историята на хайдутъ Сидеря и него-вия биволъ Голя“, издадена въ 1876 година, въ която дава страници отъ живота на тоя юначенъ герой отъ Лѣсковецъ, който съ желѣзната си сила е билъ бичъ за турцитѣ, които го наричали Дели Сидеръ.

Въ Лѣсковецъ е роденъ също така нашия беле-тристъ и книжовникъ Моско Московъ презъ 1863 год. Първоначалното си образование този нашъ писателъ е получилъ въ родния си градъ, а срѣдното, въ Одеса, следъ което продължилъ висшето си въ Женева.

Учителствувалъ една година въ Лѣсковецъ, четири години въ Русе и 40 години въ Търново. Билъ е една година директоръ въ Лѣсковското трикласно училище, една година въ Търновската девическа гимназия, 13 години въ

фиг. 58. Никола Д. Козлевъ.